

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 256. An & quomodo Confessarius teneatur corrigere errores & supplere defectus in administratione Sacramenti Pœnitentiæ commissas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

apud ordinarium , ne innocentia nomen per-
dant : ideoque etiam *Trid. sess. 25. De Regular.*
c. 10. statuit , ut Monialibus , præter ordina-
rium Confessarium , bis aut ter in anno conce-
datur extraordinarius, quo expedit eas uti, se-
cundum dicta n. 1534.

Q. 256. An & quomodo Confessarius teneatur 1773.
corrigere errores & supplere defectus in administratio-
ne Sacramenti Pœnitentiæ commissos. R. Cum Con-
fessarius gerat vices Christi, tenetur procurare
tum valorem & integritatem Sacramenti, tum
etiam utilitatem pœnitentis : possunt autem
multi errores vel defectus intervenisse, & de-
bent diversimodè corrigi vel suppleri, uti jam
declarabitur :

§. 1. Si quis audièrit confessiones, & postea 1774.
resciat se non fuisse validè baptizatum vel or-
dinatum, tenetur, si potest, procurare, ut pœ-
nitentes mortalia eadem confiteantur habenti
potestatem : Si autem tantum dubitet de valo-
re sui Baptismi vel Ordinationis , non tenetur
cum gravi incommodo hoc procurare, sed fa-
tis est, quòd sciat suum pœnitentem ab eo tem-
pore confessum esse vel confessurum alteri, sic
enim etiam à prioribus peccatis indirectè ab-
solvitur, *Gob. in Exp. tr. 2. n. 439.* Quòd si invali-
dè absolvisses, etiam existens verus Sacerdos,
ita ut absolutio nequidem in veniale pœniten-
tis caderet, & probabiliter putares pœniten-
tem non ampliùs confessurum, tenereris erro-
rem corrigere , alioquin exponeres pœniten-
tem periculo damnationis.

§. 2. Si post aliquot horas recorderis te non 1775.
rectè absolvisse, & iterum occurras pœnitenti,
dic te velle eum absolvere : Imò non videtur
Tom. VI. Vu u abso-

absolutè necessarium, ut hoc illi dicas, qui
tamdiu censetur retinere voluntatem habende
absolutionis, quamdiu eam non accepit, *Civ.*
Lug. Arr. d. 44. num. 8. Aversa q. 16. f. 13. contra
Suar. Vasq. Fill. Hinc Gob. & Spor. n. 616. laudat
Sacerdotem illum, qui memor non datz abso-
lutionis de peccato dubio, quod mulier ei post
confessionem proposuerat, cum Communio-
nem peteret, priùs eam submissè absolvit: *Imo*
Stoz l. 2. n. 175. putat posse tacere & absolvere
occurrentem etiam post aliquot dies, quamdiu
confessio & absolutio illa censetur adhuc face-
re unum totum morale: Quòd si rationabiliter
timeretur, ne pœnitens interea in mortale esset
lapsus, moneri deberet petitâ veniâ, vel expe-
ctari, dum iterum veniret ad confessionem.

1776. §. 3. Improbabile non est, quod docent
Nugn Suar. Fill. Turr. Hurt. Merat. Merc. Laym. l.
§. t. 6. c. 14. n. 15. Lohn. Arsd. Confessarium posse
etiam extra confessionem non petitâ veniâ
imò etiam renuente pœnitente loqui & monere
eum de defectu commisso in confessione, et
enim locutio videtur spectare ad perficiendum
Sacramentum, quod inceptum est & nondum
integre completum. Et hoc quidem rectè affir-
mant *Arr. n. 12. Stoz n. 182. Si Confessarius vel*
invalidè vel omnino non absolverit, dicitur
enim pœnitenti ipsi, quòd non absolverit, non
est manifestare delictum: Aliud est, si diceret al-
teri, tum enim ingeneraretur opinio indisposi-
tionis in pœnitente & peccati gravis. Si tamen
validam absolutionem dederit, *Valent. Bonac.*
Lug. Diana, Regis Aversa q. 18. f. 6. Illf. n. 250. Stoz
n. 194. longè probabiliùs putant non licere, nisi
petitâ & obtentâ veniâ, loqui de illis, quæ ca-
dunt

dunt sub sigillum, quia Sacramentum jam completum est.

§. 4. Si pœnitens non rectè à te absolutus 1777.
rebeat ad confessionem apud te, & adhuc ut-
cunque sis memor peccatorum, dic ei, nonne
doles & rursus te accusas de omnibus, quæ
unquam mihi confessus es? Si affirmet, absolve
tacito tuo priore defectu, non enim teneris te
confundere, cum nullum damnum oriatur pœ-
nitenti, & confessio per talem repetitionem fiat
sacramentalis, si forrè antea talis non fuisset,
Lugo, Tamb. De conf. l. 3. c. 2. Gob. n. 441.

§. 5. Si ante absolutionem recorderis te non 1778.
scitis interrogasse speciem vel numerum, tene-
ris adhuc facere: Si post absolutionem, dum
pœnitens adhuc flectit, quid tibi faciendum sit,
pendet ab illa quæstione, an liceat de rebus in
confessione auditis loqui cum pœnitente,
quamdiu adhuc flectit, de qua dicam n. 1980.

§. 6. Si bonâ fide positivè deobligasti pœni- 1779.
nitentem à confessione integra specierum vel
numeri, aut si pœnitens putavit se non obliga-
ri aliud dicere, quia tu bonâ fide siluisti, regula-
riter ad nihil te obligat *Fill. rarè Lugo & Aversa,*
tunc scilicet, quando non esset grave incom-
modum, quod communiter fore putat *Tamb. c.*
8. nu. 3. cum saltem adfit rubor in retractando
vel monendo: & idem dicunt *Suar. & Arr. nu.*
23. licet peccasses omittendo monitionem,
dummodo positivè non dixeris, non esse obli-
gationem talia confitendi: quòd si dixisses, pu-
tant posse etiam extra confessionem dedoceri
illum errorem, in genere dicendo, si tale pec-
catum committatur, esse hoc vel illo modo
confitendum: sed melius est peti veniam lo-
quendi

quendi extra confessionem, aut faciendum est in confessione, si redeat.

1780. §. 7. Si bonâ fide & absque culpa deobligasti pœnitentem à restitutione, quando team tenebatur, vel obligasti, quando non tenebatur, per se loquendo non teneris compensare re damna causata, uti dictum est l. 3. p. 2. n. 18. attamen cognito errore ex justitia teneris admonere pœnitentem, secundùm dicta ibidem n. 353. E. contrâ si ex ignorantia vincibili vel malitia positivè deobligasti pœnitentem à restitutione, vel obligasti, cum non teneretur, teneris ipse restituere tertio aut compensare pœnitenti, nisi consilium illud tuum revoces apud pœnitentem, uti habet communis cum *Busen. supra, Arr. à n. 15. Avers. §. At verò. Carden. in 2. crisi d. 23. n. 141.* Et in eo casu, quo alius Confessarius tenetur restituere, etiam tu teneris quamvis sis Religiosus, si pecuniam habeas, aut habere possis, quod restituas, sine notabili infamia vel incommodo: poteris autem habere, si à Superiore vel alio petas in genere usum necessarium & pium, aut si priùs voveris restituere sub conditione obtinendæ veniæ, postea dicas te ex voto vel pietate velle dare alicui. Ratio autem est, quia fuisti causa efficiens & injusta damni, ergo teneris compensare, vel tertio in defectu pœnitentis, vel pœnitenti ipsi in defectu tertii.

1781. §. 8. Si non positivè deobligasti à restitutione, attamen ex ignorantia vincibili vel culpa gravi purè tacendo neglexisti monere, ideo pœnitens non restituat, *Gabr. Silv. Molin. Laym. Nav.* aliique multi cum *Moya t. 3. d. 7. q. 4.* putant te adhuc teneri restituere, & confen-

tit *Less.* l. 2. c. 13. n. 77. si sis Parochus, quia ex officio tenebaris admonere, & sic tacendo æquivalenter dicebas non teneri restituere: quod maximè valet, si studiosè ideo tacueris, ne pœnitens obligationem suam sciret & restitueret, quia in hoc casu alter habebat jus, ne per talem dolum fraudaretur. De cætero si non ideo tacueris, attamen ex ignorantia vincibili & cum culpa gravi, docent *Suar. Valent. Az. Sa. Sanch. Fill. Rebell. Cõn. Mald. Bonac. Arr. n. 16. Avers. §. Rectè. Busenb. relatus l. 3. p. 2. n. 20. Diana, Lugo* alique plures apud *Moyam* te non teneri restituere, quia ex justitia erga tertium non tenebaris admonere aut positivè impedire ejus damnum, sed ad summum ex charitate, læsio autem solius charitatis non inducit obligationem restituendi: *Mendo d. 6. q. 6.* meritò dicit utramque sententiam esse probabilem, posterior tamen, uti communior est, ita etiam videtur probabilior.

§. 9. Si temerè, vel non præmissâ pro inve- 1782.
niendo domino sufficiente diligentia dixeris rem dari posse pauperibus, si pœnitens dederit, nihilominus adhuc tenebitur domino, uti dixi l. 3. p. 2. n. 97. & iterum à n. 420. In defectu autem pœnitentis tu teneberis, secundum dicta hic n. 1780.

§. 10. Si dixisti Matrimonium esse validum, 1783.
cum esset invalidum, votum esse invalidum, cum esset validum &c. corrige saltem per alium, si nequeas per teipsum, talia enim de se non sunt materia sigilli, nisi fortè manifestata sint ob peccatum explicandum: ideoque revelari possunt, nisi constet pœnitentē nolle, *Lohner.*

§. 11. Si alicui nimis gravem pœnitentiam 1784.

imposuisti, quam prævides omittendam cum periculo peccati gravis, non potes ei minorem imponere, nisi petitâ veniâ loquendi, alioquin violas sigillum.

1785. §. 12. Rectè docent *Suar. Vasq. Lugo d. 2. à n. 57. Confessarium*, licèt culpabiliter commiserit errorem vel defectum, non teneri, per se loquendo, ad ejusmodi admonitionem pro corrigendo, quando timetur scandalum aut detrimentum grave proprium vel alienum; item si sequeretur gravis offensio poenitentis, uti habent *Con Bonac. Spor. n. 610. imò Aversa & Burgh. cent. 2. cas. 60.* putant ob solam confusionem & infamiam apud poenitentem subeundam excusari Confessarium, dummodo probabiliter putet poenitentem adhuc semel rite confessurum, uti n. 1774. insinuatum est.

1786.

D U B I U M VI.

Quæ scientia & prudentia requiratur in Confessario.

RESP. I. Ut Sacerdos rite absolvat, debet, quantum moraliter fieri potest, omnia peccata poenitentis intelligere, quia alioquin frustra teneretur recensere. Unde resolves, I. Peccat, qui absolvit eum, cujus peccata per negligentiam non satis intellexit; quia fert sententiâ incognitâ causâ: Validam nihominus esse absolutionem. sive propter somnum, &c. ut dictum suprâ c. 1. dub. 3. a. 4. sive propter cantum, vel linguam impeditam poenitentis, (sine hujus tamen culpa) aliqua non intellexerit, docet *Dia. p. 3. t. 4. R. 109. & p. 4. t. 4. R.*